

ПЕРЕДПЛАТА

на „Буковину“ вносять
на цілий рік 10 зр. — кр.
на чверть року 2 „ 50 „
місячно 1 „ — „
для заграниці 20 рублів або
40 франків.
Поодинокі числа по 6 кр.
в бюрі газет Л. Горювіца в
Чернівцях, ул. головна ч. 17.

ВИХОДИТЬ

щодня кромі неділі і ру-
ських свят о год. 5. по пол.
Редакция і Адміністрация
„Буковини“ находить ся в
Чернівцях (ул. Петровича
ч. 2.)
Оголошення приймає ся за
оплатою 6 кр. від стрічки;
а в „Надіслаім“ по 10 кр.
від стрічки.

БУКОВИНА

Устава

**о відписуваню ґрунтового податку
задня елементарних нещасть.**

В понеділок, 18-го с. м., розпочала рада державна друге читане правительственного проекту устава о відписуваню ґрунтового податку задня елементарних шкід. Справоздавцем податкової комісії є посол Давид Абрагамович.

Реформа устава з дня 6-го червня 1888 р. нр. 81 д. у. д., котра доси управильнювала услівя до відписуваня ґрунтового податку в разі елементарних шкід, сповниль одно з найгорячіших бажань рільників, і становить один з найбільше цінних набутоків зміни системи податкової в Австрії, що так щасливо переводить ся. Цілком справедливо зазначає справоздане комісії, що дотеперішня устава відзначає ся так закостенілим фіскалізмом, що рільники, діткнені елементарними шкідками, часто не можуть користати з неї, аби забезпечити собі справедливі улекшеня податкові, які їм властиво в порівняню до шкід від елементарних нещасть належали би ся.

Устава з 1888 р., котра тепер обв'язує, постановляє, що на случай елементарних нещасть другої категорії, отже від морозів, слоти, вигнтя озимини під снігом і т. д. (першу категорію становлять град,

повінь, пожар або миши) — відписуване ґрунтового податку залежить лише від особистого „прикрого положеня“, в яким той рільник задня страти находить ся. Нова устава має усунути ту несправедливість, де відписуване ґрунтового податку залежить просто від самоволі фінансового урядника. На будуче має ся відписуване ґрунтового податку оцінити предметово шкід діяненого знищеня продуктів, без огляду на особисте материяльне положене рільника.

Нова устава усуне також то услівє, що відписане податку залежить від пошкодованя більшої половини властителів ґрунтів в даній місцевости. Окрім того мають при відписуваню податку узв'язднити ся такі случаи, де ужитковане ушкодженого ґрунту знівечене не тільки на один рік, але й на дальні літа.

Що-до легітимациї того, котрий подає ся о відписане ґрунтового податку, мають на будуче власти податкові узв'язднити не тільки поданя самих властителів ґрунтів, діткнених елементарними нещастями, але також поданя арендарів, настоятелів обшарів двірських і начальників громад.

До елементарних нещасть, котрі дають право жадати відписаня ґрунтового податку, зачисляє нова устава також шкід від шільних миши, а припускає опустити навіть по закінченю жнив або сїножа-

ти, коли поспрятані плоди ушкодять по-вінь.

Значні улекшеня признає проект рільникам що-до формального трактованя їх просьб о відписане податку при справдженю понесених шкід, а що-до виміру опусту, постановлено: 1) При знищеню $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ доходу з даного обшару, вносять опуст 25%; 2) при шкіді більше як $\frac{1}{2}$ до $\frac{3}{4}$ доходу вносять опуст 50% податку; 3) при знищеню $\frac{3}{4}$ доходу, має ся признати опуст в висоті 75% доходу; 4) при знищеню цілого доходу, має ся цілий податок відписати.

Цінні суть також приписи о улекшенях податкових на случай лісових шкід, до котрих нова устава має зачислити шкід від пожару, випалене лісів для знищеня шкідливих комах, а вкінці такі шкід, що повстали від поломаня галузя під тягаром мокрого снігу, так що треба наново залісити що найменше один гектар лісового ґрунту.

**†
АРХИКНЯЗЬ КАРОЛЬ ЛЮДВИК.**

Мов блискавиця розійшла ся по цілій Австрії сумна вість о смерти брата нашого Найяснійшого монарха, архикнязя Кароля Людвика.

ЦАРІВНА.

Оповідане
Ольги Косбилянської.

(Дальше).

На лицю мені наче мороз уклав ся, і я его в долоні втиснула. В горлі корч ханав; я затиснула зуби сильно, бо мені виривав ся зойк з уст...

І мимоволі поплентала ся я опісля в онтой ліс.

По що писати, що в моім серцю діяло ся? „Бабуно, бабусенько моя золота, чом ти мене покинула! — кликала я там в роспучі раз по раз... — Бабуно, бабуно... я камінь! Бабусенько моя дорога, я одна з тих, над котрими добрі люди мусять і без любови мати милосерде!“... І ридючи диким плачем товкла я головою об дерева, обнимаючи їх ніби бабуно...

Округ мене шелестіли, шемрали емереки... тихо, тихо, одностайно; а я все плакала. — „З мене не виїде ніколи щось порядне! О бабусенько моя золота, чом ти мене покинула!“...

Опісля гляділа я на мале містечко. Ох, як глибоко зненавиділа я ту брудну долину, ту долину, в котру мусяла проте все назад вертати! — „Я непотрібна, я камінь, з мене ніколи щось порядне не виїде!“ — виривалося з роспучою з моїх уст раз по раз і горячі, тяжкі слези котились по лицю... Бабусенько моя золота...!

Але те все минуло ся і я стала „спокійна“. Не плачу більше при таких нагодах. Не лютую і не змагаю ся з ніким, лише тісно мені тут. Тісно і глухо, і якийсь такий, пожиральний жар палить мені душу. Щоби его задавити, щоби не завмерти, читаю в кожній вільній хвилині, читаю ноцями... Між ними а мною росте пропасть. Они всі завдають мені болю, свідомо і несвідомо, замучують мене безоглядно. Кожде сівце, що тітка промовить до мене, звучить болючо в моій душі. А вуйко... о він, добрий, але чому він криє ся із своєю „любовю до мене“. Чи мене не вільно любити?

Завтра кінчу двацятий рік.

Як скоро минули літа, не лишаючи по собі ніякого сліду! Справді, безслідно, одностайно, як і всі дні та години, прожиті в шільнім безділю. В мене лише виробила ся сильна свідомість, що я тягар, над котрим добрі люди мусять і без любови мати милосерде! — Без любови! се те грізне слово, що лишило майже кроваві сліди в моім серцю. Ні, ні, окрім моєї дорогої бабуні не любив мене ніхто на світі!

Понура, ненасичена туга володіє мною, і дух мій утомлений, хоть не сотворив нічого. Він лише мучив ся і побивав ся об якийсь мур, котрим мій світ обведений. Я хотіла би чогось... не знаю ясно, чого... що мене вдоволяло би, або що мене зробило би сильною, могутчою!... Я понурилась би в щось цілою душею, так як тепер

потонаю в кожній дрібній роботі цілою душею... Ах! я хотіла би чогось!

Та ба!

Чотири стіни, проймаючий гамір дитячий, глумливі безсердечні слова моєї рідні, бездушна одностайність, що пригнітає душу, вузкоглядність, самолюбство — отсе світ, в котрім я заедужена жити!

Але смерти я про те все не бажаю. Я страшно хочу жити. Я плала би се жите! Що се таке?

Боже мій! Чому не змілосердить ся щось або хтось надо мною? В чім лежить моя провинна, що моїм думкам і чутю поставлено щось немов межу? що я немов віддана комусь на наругу і не належу собі! Я чую в собі проблеск якоїсь сили, та що з того? Єї заштиткає та груба сила, що панує довкола мене всевладно...

Колісь то вечером відбувала ся в нас нарада. Оба кузини радили ся з родичами, який завід вибрати собі на ціле жите.

„Я буду професором, як батько! — казав молодший. — „Возьму навіть ті самі предмети: географію і історію. Чоловік має собі добрий дохід, незалежний від нікого; неділя, свята вільні, до того вакації, а „перша“ — сьміяв ся хитро, — має також свої добрі сторони, коли який богатий татуно хоче єї бачити в свідочстві свого сінка.“

„Ти можеш собі про мене бути й професором. Учи ся хоть би і по хиньски! — обізвав

Іспити зрілості для жінок в гімназіях. Міністерство просвіти видало в справі допущення жінок до іспитів зрілості в гімназіях таке розпорядження з дня 9-го марта 1896 р. ч. 1966: Розпорядження міністерства з дня 21-го вересня 1878 ч. 1551 в справі іспитів зрілості для жінок о стільки змінює ся, що на будуче можна буде допускати жінок до іспитів зрілості в гімназіях, коли: 1) покінчили 18 рік життя, або кінчать его в тім році календарським, в котрім хотять скласти іспит; 2) коли покажуть, що покінчили гімназію приватну або яко записані приватистки гімназію публичну, або пропонують посвідчене, що під відповідним проводом побирали науку гімназіальну в приписанім обсягу. Кандидатки мають внести подане до краєвої ради шкільної о допуск до іспиту зрілості в першій місяці другого півроку того року, в котрім хотять скласти іспит. Протів рішеня краєвої ради шкільної прислугує кандидаткам право відклику до міністерства просвіти. В случаях заслугуючих на уваженне, а іменно коли кандидатка була приневолена перервати іспит, розпочатий в речинці літній, можна призволити на продовжене сего іспиту в речинці осінній. На письмений і усний іспит кандидаток визначить ся окремих речинць, о скільки буде того вимагати більше число зголосивших ся. Іспит зрілості в Галичині будуть могли скласти жінок: в гімназії св. Анни в Кракові і в гімназії Франц-Йосифа у Львові в язичі польським, в академічній гімназії у Львові в язичі руським, в гімназії П-тій у Львові в язичі німецьким. Іспит з кандидатками буде переводити ся після обовязуючих приписів з тою лише різницею, що іспит усний має обняти всі предмети з вишкою науки релігій, історії природописної і пропедевтики філософської. З тих трьох предметів має кандидатка зложити іспит перед письмений іспитом зрілості перед комісією, зложеною з директора яко председателя, учителя фахового і ще одного учителя. Протокол з ходу і результату сего іспиту треба долучити до протоколу іспиту зрілості. Коли при тім іспиті кандидатка не відповість вимогам з двох предметів, то не може бути допущена до іспиту письмений. Коли лиш в однім предметі викаже успіх недостаточний, то комісія іспитова може визначити їй новий речинць до іспиту поправчого. Некористний результат іспиту поправчого виключає кандидатку від складання іспиту зрілості в найближній речинці. В случаю допущення по раз другий до іспиту зрілості не потребує кандидатка скласти з тих трьох предметів іспиту, коли одержала з них перед тим добру кваліфікацію. Увільнення при уснім іспиті зрілості виключені у всіх предметах. Усний іспит

забувай сего. Окрім того она буде вибирати, она й може вибирати, бо дійсно має та дівчина.

„Не думай лише так — обізвав ся він так само глумливо. — Я дійсно не знаю, кого би могла бажати собі за мужа, як не лікаря. Ти, бачу, не береш таких справ досить реально. Чи думала ти коли небудь над тим, що властиво мужчина, а що жінка? Мужчина то „всьо“, а жінка то „нічо“. Ви дівчата від нас залежні, як ті рослини від сонця, від воздуха. Чуєш? ти!! Ми надаєм вам змислу, поваги, значіння, одним словом, все. А коли она хоче вибирати, то нехай собі з Богом вибирає. Мені не тяжко і деінде обглянути ся. Богатих партей в світі ще найде ся. Дівчата підростають раз в раз, як ті гриби; і всі они хотять замуж вийти, всі що до одної! Може ти хочеш остатись старою панною?“

Вуйко і тітка розсміяли ся, а й Лена скривила уста до усміху. Мені ударило в лице немов поломін.

Нічим є жінка?

І такий бездушний, ограничений хлопець осмілів ся говорити в такий спосіб о жінках? Що давало ему до того право? Природа? Однак він говорив правду. Ми дійсно від мужчин залежні, мов ті рослини від сонця, від воздуха. Але-ж з якої причини? Чи та причина — то незглубима, вічна загадка, до котрої і приступити годі?

Я зложила шите і вийшла нечутно до побічної кімнати. Тут було темно і тихо. Втомле-

зрілості мусить відбутися під проводом краєвого інспектора шкільного. Кандидатки по зложенню іспиту одержать свідочтво зрілості на формулярі приписанім для гімназій, однак без клявзулі о зрілості до впису на університет. Така за іспит з релігій, історії природної і пропедевтики філософської виносить 6 зр., за іспит зрілості 18 зр.

Промисловці. З кожним днем чуємо якусь цікаву відомість, як один або другий старає ся вижити на світлі. Нераз чуємо найбільші дивацтва, бо до чого вже люди не беруть ся для зарібку щоденного хліба! І так Суччі постив у Відні двацять кілька днів, індійські факіри сілять в скляній домовині на виставі будапештеньській, а якийсь весельчак вінає ся що день в Парижі так свобідно, немов би клав ся до ліжка. В останній часі найшов ся другий Суччі, котрий хотів свого попередника о много перевешишити, бо коли Суччі обіцяв постити 30 днів, то якийсь Маркус Герман в Бадені коло Відня постановив постити аж 84 днів. Однак бідолаха не витривав, бо постив всего 21 днів і так утратив сили, що его на-нів мертвого віддано до шпиталю. Однак всім позавидував слави якийсь Словак, робітник в одній фабриці цегол у Відні. Він не научив ся за молоду ніякої незвичайної штуки, отже постановив стати ся немов противником Суччі'ого і показати, що ніхто не дорівнає ему в штудії їдження. Він зголосив ся до реставраторів, а коли проби випали знаменито, замовлено его на публичні виступи і ось незнаний до недавня робітник понісує ся тепер в першорядних реставраціях, як у Сахера і в готелі „Імперіаль“, де їсть і не щодень від 8-ої години рано до 8-ої вечером без настанку, на велику утіху уличників, котрих тога штука о много більше бавить, як нудний піст Суччі'ого.

Мурин о цісарю Вільгельмі II. На однім бенкеті, урядженім управителем Камеруну, вголосив мурин Абель з племені Бушманів слідуєчому бесіду: „Німецький цісар є найсильнішим і найрозумнішим чоловіком на світлі. Він бачить скарби, укриті в глибокій землі, і каже їх собі видобувати. Він опутав цілий світ сітею, а коли єї порушити, то его слова розголосують ся по цілїм світі. Він має пароходи, що їдуть по сухій землі. Коли ему на заваді яка гора, то каже в ній вивертити діру. Коли загороджує ему дорогу якась ріка, то каже будувати міст у воздуху. Хоч німецький король є найбогатішим на світлі, але проте має він лише одну жінку, а хоч его жінка є найкрасша із всіх жінок на світлі, він таки не потребував за ню платити гроші.“

Чорна книга лікарів. На оригінальній списі попали лікарі в Монтпеліє супроти хорих,

котрі не платять. Они заложили спілку, до котрої приступили навіть професори тамошнього виділу лікарського, і запровадили т. зв. „чорну книгу“. Коли якийсь лікар не може дістати заплати за лічене хорого, звивають виліченого перед комісією спілки і она може по вислуханю обох сторін вписати хорого до „чорної книги“; то де ся все тоді, коли хорий не являє ся. Кождий лікар дістає спис таких хорих і на слідуєчий раз не сміє під ніяким услівем подати такому хорому свою лікарську спілку.

Відки взяла ся кертиця на землі? Нарід розповідає собі таку історію: Були раз два брати, кожний з них дістав по батькові по кусневи поля. Молодшому зародило поле дуже гарне збіже, а старшому видало дуже нужденне і мізерне. Що-ж тут робити? думає старший: вговорю в брата, що там, де гарне збіже, є властиво мое поле. Пішов він до молодшого брата і попросив его, щоби оба пішли разом оглядати урожай. Коли молодший брат висказував свою радість, що сего року має таке гарне збіже, відповів ему старший брат: „Якже-ж ти можеш казати, що то твоє поле і твоє збіже? Прецінь я тут орав і сіяв! Коли сумніваєш ся о правдивости моїх слів, то пожди, я тебе пересвідчу, саме поле тобі скаже, що оно до мене належить.“ Треба додати, що старший брат перед тим викопав в полі яму, укрит там свого сина і научив его, щоби на запитане, чие то поле, відповідав „твое.“ Збіже було високе, яма глибока і так закрита, що схованого в ній хлопця не можна було бачити. Отже стали оба брати перед збіжем, а старший брат спитав голосно: „Слухай, чие то поле?“ „Твое“, відповів на се глосе знід землі. Тоді сказав скромний молодший брат: „Перед таким чудом я уступаю; нехай же се поле буде твоєю власністю, а я возьму гірше.“ Обидва брати вернули, кожний до своєї хати. Старший був незвичайно втішний, що ему удало ся підійти і ошукати молодшого брата. Однак его здивувало, що вже цілу годину сидить дома, а хлопець ще не думає вертати домів. Почекав ще годину, але також дармо. Вернув він отже в поле, прийшов на місце, де сховав був свого сина, а там з головної ями провадять нори і хідники на всі сторони. Побачив він і сина, але не міг его пізнати і не хотів вірити, що то син его, бо за кару перемінив его Бог в кертицю. Від того часу — розповідає собі нарід — є кертиця на світлі і живе в землі і має передні лапки трохи подібні до людських рук.

Сорочка, котру можна схвати в лупинці з оріха. Найтонішим полотном, яке коли небудь доси вироблено, єсть певно то, котре тепер виставлено в берлінськїм музею для народознавства. Єсть оно так тоненьке, що зроблену з него сорочку можна схвати в лупинці з волоского оріха. Полотно се вироблено на Филиппіньских островах в Тихім океані, належачих до Іспанії, звідки привозять всіляке коріне. Пряжу до того полотна роблять з волокна ананасових листків і она єсть так тоненька та легка, що коли з неї роблять полотно, замикають всі двері і вікна, щоби не пірвала ся від продуву. Роблене пряжі вимагає багато часу і заходу, бо волоконця, заким зачне ся ткане, треба причіпляти одні до других. Ціна сорочки з такої ткани єсть дуже висока; штука платить ся по кілька тисячів ринських, але мимо того багаті плянтатори і купці в Манілі, столиці острова Людон, купують їх радо.

Телеграми „Буковини“.

3 дня 20-го мая 1896 року.

Відень. Забальсмоване тіло архикнязя Кароля Людвика виставлено в уніформі фельдцайт-майстра на катафалку в домі жалоби — на вид публіки через нині і завтра.

(Дальше буде).

Котвиця

Liniment. Capsici comp.

з антики Ріхтера в Празі, загально признаний знаменитий усмирюючий лік на втиранє: по ціні 40 кр., 70 кр. і 1 зр.; можна купити у всіх апіках. Просимо жадати сей загально улюблений лік просто під назвою Ріхтера Liniment з котвицею і приммати з осторожністю лише флажки зі знаним знаком охоронним „Котвиця“ бо лише ті правдиві.

Апіка Ріхтера під золотим львом у Празі.

В КОЖДІЙ РУСКІЙ ХАТІ і ШКОЛІ повинна находити ся

Народописна карта

українсько-руського народу,

зладжена д-ром Гр. Величком, видана товариством „Просьвіта“, а виконана в літографічнім закладі Андрія Андрейчина у Львові.

Книгарска ціна карти, наклеєної вже на полотні, виносить 3 зр. 50 кр., а для членів „Просьвіти“ і передплатників „Зорі“ 2 зр. 50 кр., з рекомендованою пересилкою 3 зр.

Купити можна в „Просьвіті“ у Львові, ринок ч. 10.

Наклад невеликий; купуйте чимскорше!

Пам'ятайте на Народний Дім в Чернівцях!

„Дністер“

товариство взаїмних обезпечень у Львові ул. Валова ч. 11.

перше і одинокє руске товариство асекураційне, припоручене Веч. Духовенству і всім вірним через Впреосв. Митр. і Преосв. Еп. Ординарияти всіх трех галицких Епархій, обезпечає будинки, скот, господарекі знаряди, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огне-вих за можливо найнижшою оплатою.

Шкоди ліквідують ся і виплачує ся сейчас по пожарі, а договори заключені з першими Товариствами контрааскураційними подають „Дністрові“ можливість обезпечувати і виплачувати і найвищі суми.

Полїен „Дністра“ приймає банк краєвий у Львові при позичках іпотечних.

На жите можна обезпечати ся через „Дністер“ після всіх можливих комбінаций в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористийші усавія і видає полїен і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“, стоваришенє зареєстрованє з обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третих лиць вкладки до опроцентования по 5 процент. Іваранція цілковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тільки властителем реальностей, вільних від тягарів, за порукою двох членів. З позичок відтягає ся десята часть на удїл.

Зголошеня о удїленє агенції в місцевостях, де „Дністер“ не є заступлений, приймають ся.

ОСВІН ФЛЭК

в Чернівцях при ул. ратушевій продає

МАШИНИ ДО ШИТЯ

ручні по 20—50 зр., а ніжні по 35—75 зр.

Окрім того поручає

пневматичні біциклї

по ціні 80—350 зр.,

переберає скінци заведене телеграфів, телефонів і всякі поправки в тих річах.

(Чет. і нед. 10—12).

Добрі Ради.

Часопісь ілюстрована для господарства, доміства і забави. Виходить в Рогізні що місяця. Передплата, платна в Рогізні, виносить на рік 1 зр. 50 кр. Адреса: „Добрі Ради“ в Рогізні, почта Садагура.

В редакції можна ще дістати давні рочкики Добрих Рад.

1. рочник „Д. Р.“ містить до 200 поучаючих уступів а зверх 120 забавних приказок і много иншого. Ціна цілого рочника 1 зр. 20 кр., без 2. числа 80 кр., а без 2. і 3. лише 40 кр.

2. рочник „Д. Р.“ містить до 300 статейок, дуже много приказок і одну довгу повість, що майже через всі числа тягне ся: „Як то з Василя Двірничука зробив ся Ваєль Дворницький і які він пригоди мав, що ся свого роду відцурав.“ Ціна цілого рочника 1 зр. 20 кр., а без двох чисел 50 кр.

3. рочник „Д. Р.“ містить так само як і другий рочник дуже много пожиточного для господарства і забави, много образків і одну більшу повість: „Як визволювали Сорохан і Громко своїх синів з войска“. Ся повість була печатана вже 4 рази (3 рази по руски і раз по німецки). Ціна цілого рочника 1 зр. 30 кр., без двох чисел 60 кр.

4. рочник „Д. Р.“ містить як і попередні дуже много пожиточного і забавного для всіх і окрім того много дуже практичних рисунків. Ціна цілого рочника 1 зр. 40 кр., а без двох чисел 70 кр.

5. рочник „Д. Р.“ містить окрім великих порад для всіх ще і 8 дуже забавних повісток як нпр.: „Адвокат в небі“ „Ретельний жидок.“ Ціна 1 зр. 20 кр.

6. рочник „Д. Р.“ містить забавну повість: „Петро Фостик і его син Фостович“.

Ціна 6 рочників разом з рек. пересилкою 6 зр.

Рух поїздів залізничих

важний з днем 1-го мая 1896 після середно-европейского годинника.

Приходять	Поїзди			Відходять	Поїзди		
	поспішні	особові	мішані		поспішні	особові	мішані
до Чернівців				з Чернівців			
3 Відня, Кракова, Львова, Стаїславова, Коломій і Снятина	1128	657	1028 550	До Святини, Коломій, Стаїславова, Львова, Кракова і Відня	347	941	1029 538
3 Букарешту, Яс, Сучави, Глибоки	329	912	1000 523	До Глибоки, Сучави, Яс, Букарешту	1203	717	1048 616
3 Новоселіці, Садагури			1113 950	До Садагури, Новоселіці			430 621
до Львова				зі Львова			
3 Відня, Кракова	130 510	655	930 955	До Кракова і Відня	250 1100	440	955 645
3 Букарешту, Сучави, Чернівців, Стаїславова	955	613	728 201	„ Підволочиск	211 600	930	1045
3 Підволочиск	230 1005	805	510	„ „ з Підзамча	225 614	948	1112
3 „ на Підзамче	218 950	742	445	„ Чернівців, Сучави, Яс, Букарешту	610	1025	245 1015
3і Стрия		1210	8 150	„ Стрия		522	935 722
3 Белзця		800	545	„ Белзця		915	705
3і Скольного і Стрия		1010		„ Скольного і Стрия			305
3 Відня, Кракова (т. зв. блискавичний потяг)		845		„ Кракова, Відня, (т. зв. блискавичний потяг)	840		

Підчеркнені числа означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано. — Середно-европейський час ріжнить ся від львівського о 36 мінут, а від черновецького о 44 мінут; коли на залізници є 12 год., то на львівськім годиннику є 12 год. 36 мін., а на черновецькім 12 год. 44 мінут.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

За редакцію відповідає Осип Маковей.

З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Осипа Бучканича.

